

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715010205
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715010205.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Miroslava Mazúcha a prísediacich Jarmily Ďuranovej a Ing. Dušana Laššáka na hlavnom pojednávaní 27.10.2016 v Martine takto

rozhodol:

Obžalovaný
D. H., U.. XX.XX.XXXX H. G., F. R. G., D. R. H., L. K. R. XXX,

uznáva sa za vinného, že

dňa 12.12.2013 v čase o 09,35 hod. vo H., U. Z.. Č.. R., pri tržnici, cúval po multifunkčnej komunikácii dodávkové motorové vozidlo zn. Fiat Ducato, ev. č. G. XXXDG, pričom, keď sa nachádzal v úrovni bráničky, pri miestnom pohostinstve, tak pokračoval v cúvaní i napriek tomu, že stratil z dohľadu chodkyňu K. L., U.. XX.X.XXXX, pohybujúcu sa v koridore cúvania a v priestore jemu bezprostredne blízkom a pravým zadným kolesom vozidla prešiel po jej dolných končatinách, čím K. L. spôsobil pomliaždenie ľavého predkolenia a ľavého členka, pomliaždenie hlavy vpravo v čelovej oblasti hlavy, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie pravého kolena ťažkého stupňa, pomliaždenie ťažkého stupňa pravého predkolenia a členka s rozsiahlym podkožným krvácaním (2.000 ml), ktoré sú hodnotené ako stredne ťažké poranenia, ktoré si vzhľadom na svoj charakter, lokalizáciu a s prihliadnutím na bolestivosť vyžadujú vystavenie práceneschopnosti v trvaní 6 - 8 týždňov, (v prípade zaradenia poškodenej do pracovného pomeru), poškodená bola obmedzená počas doby trvania PN bolesťami hlavy, bolestivosťou dolných končatín, dlhodobejšou hospitalizáciou v nemocničnom zariadení, nemožnosťou vykonávať niektoré pohyby, postihnutou dolnou končatinou, dlhodobou imobilizáciou končatiny ako aj dlhodobejším používaním pomôcok pri chôdzi, (napr. barle a pod.), ako aj obmedzením obvyklých hygienických návykov, pri predmetnej dopravnej nehode nedošlo k poškodeniu vozidla zn. Fiat Ducato, ev. č. G. XXXDG, ktorého majiteľom je D. D., U.. XX.XX.XXXX, vodič vozidla - obžalovaný aj chodkyňa K. L. boli podrobení dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v krvi s negatívnym výsledkom, svojím konaním porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), e), ods. 2 písm. g) a § 22 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, účinného do 31.12.2013,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2, písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 157 ods. 2, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 za použitia zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 /dva/ roky a 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1, s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu podmienčne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu ustanovuje skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. e/ Tr. zák. ako súčasť probačného dohľadu ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenej K. L., U.. XX.XX.XXXX H. O., trvale bytom H., Z.. L. K. R. Č.. XXXX/XX.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, Tr. zák. obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. vo výroku o treste, v časti u obžalovaného D. H., z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Martin, č. k. 23T/46/2013-325 z 01.12.2014, právoplatný 17.12.2014, ktorým bol obžalovaný D. H. uznaný za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20, 364 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 /jeden/ rok, s povolením podmienčného odkladu jeho výkonu a určením skúšobnej doby vo výmere 2 /dva/ roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému ukladá nahradiť poškodenej K. L., U.. XX.XX.XXXX H. O., trvale bytom H., Z.. L. K. R. Č.. XXXX/XX škodu 3.461,50,- € (slovom tritisícštyristošesťdesiatjeden eur aj päťdesiat eurocentov).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému ukladá nahradiť poškodenej N.?. D., K..E., E. E. R., Y. XX, IČO: 35 942 436 škodu 5.647,38,- € (slovom päťtisícšesťstoštyridsaťsedem eur aj tridsaťosem eurocentov).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal 16.2.2015 obžalobu na D. H. pre skutok právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku podanej obžaloby.

Samosudca uznesením z 26.2.2015, č. k. 2T/23/2015-132 podľa § 241 ods. 1 písm. k/ Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 349 ods. 2 Tr. por. vec proti obžalovanému D. H. postúpil na ďalšie konanie senátu Okresného súdu Martin, pretože v prípade uznania obžalovaného za vinného pripadalo do úvahy uloženie súhrnného trestu a skorší trest v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 23T/46/2013 bol uložený pred senátom.

Obžalovaný a prokurátor na hlavnom pojednávaní neprejavili záujem konať o dohode o vine a treste. Po prednesení obžaloby obhajca uviedol, že obžalovaný nehodový dej nezavinil, aj keď nechce spochybňovať utrpenie poškodenej.

Poškodená K. L. trvala na uplatnenom nároku na náhradu škody a navrhla, aby súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť jej bolestné. Predseda senátu prečítal nárok na náhradu škody, ktorý si uplatnila N. Q. D. K..E..

Obžalovaný následne vyhlásil, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný vypovedal, že pozrel do obidvoch spätných zrkadiel. Pomaly začal cúvať. Mal zapnuté výstražné svetelné znamenie. Auto nebolo vybavené zvukovým signálom pri cúvaní. Cúvanie mal

zabezpečené tak, že spolujazdcovi H. povedal, aby pozeral na svoju stranu. Po ľavej strane videl len vozidlá a z pravej videl prichádzať pani. Všimol si ju, keď bola od vozidla asi dva metre. Išla kolmo ku vozidlu. Zrazu, keď bola zhruba v strede jeho vozidla, zmizla mu zo zorného uhla. Preto hneď zastavil a vystúpil. Pani ležala asi dvadsať centimetrov od pravého predného kolesa na pravom boku. Nohy mala pri prednom pravom kolese. Okamžite jej začal poskytovať prvú pomoc. Nieкто z okoloidúcich privolať sanitku. Podľa jeho názoru poškodenú nezrazil. Určite ju neprešiel kolesom. Vozidlo bolo naložené asi 300 kg materiálu. Prejdenie by podľa neho muselo nohám spôsobiť väčšie zranenia. Po príchode sanitky sa poškodená javila úplne čulo. Chcela ísť domov, nie do nemocnice. Poškodená sa mohla pošmyknúť a spadnúť. Potom sa udrela čelom. V prípade, že zacúval asi meter, tak ju mohol podbehom auta šuchnúť o nohy.

Poškodená L. vypovedala, že prechádzala vo H. po ceste popri plote. Na krajnici bol ľad. Kráčala asi meter od plotu, pol metra od ľadu. Keď bola na konci plotu chcela odbočiť doľava a prejsť na chodník. Pocítila tlačenie na chrbát. Vtedy si uvedomila, že je za ňou veľké biele auto, ktoré ju pred sebou tlačí. V tom momente bola zhruba v strede kufra. Snažila sa prejsť na ľavú stranu, aby sa autu vyhla. Prešla asi dva kroky. Videla, že auto zrýchľuje a nemá možnosť mu ujsť. Preto sa snažila odskočiť na ľavú stranu, ale spadla na pravý bok a udrela si hlavu o asfalt. Ležiac na bruchu zacítila, ako jej auto prešlo pravým zadným kolesom najprv po ľavom členku a následne po pravom predkolení. Začala strašne kričať od bolesti. Podarilo sa jej otočiť na chrbát. Snažila sa neúspešne vybrať nohy spod auta. Auto pokračovalo v cúvaní, až kým jej manžel nezačal kričať na vodiča. Auto zastalo tak, že predným pravým kolesom sa dotýkalo jej pravého kolena. K veci ešte uviedla, že po ceste prechádzala v tom istom smere ako cúvalo vozidlo.

Svedok V. L. vypovedal, že 12.12.2013 bol so svojou manželkou vo H. na nákupoch. Rozdelili sa v meste, on išiel do mäsiarstva a manželka do stánku. Keď vychádzal z predajne, videl stáť na ceste bielu dodávku, okolo nej veľa ľudí. Pribehol k autu a zbadal manželku ležiac na pravou boku. Nohy mala pod autom. Snažil sa jej pomôcť. Vodiča poprosil, aby auto potiahol dopredu. Manželku vybrali von. Nehodu nevidel. Krátko po nehode prišiel za ním M. K. a povedal mu, že nehodu videl.

Svedok M. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že videl poškodenú stáť na kopčeku ľadu. Poškodená chcela cez kopec prejsť. Šmykla sa, padla na zem a zostala ležať. Auto nevidel. Pani ležala na zemi asi 15 až 20 sekúnd. Potom jej cúvajúc auto prešlo cez nohy a zostalo stáť. Nato auto posunuli meter, alebo dva dopredu, lebo by jej prešlo po nohách aj prednými kolesami.

Na návrh obhajcu bola prečítaná predchádzajúca výpoveď svedka z prípravného konania. Svedok vypovedal, že si všimol ako za pani L. cúva veľká biela dodávka. Poškodená pred dodávkou kráčala pomocou jednej palice v tom istom smere ako cúvalo vozidlo. Podľa jeho názoru sa L. snažila prejsť čo najbližšie ku krajnici. Potom ale spadla a cúvajúc vozidlo jej prešlo pravým zadným kolesom cez obe nohy. Vozidlo cúvalo ďalej. Na vodiča kričali, aby zastal. Auto zastalo tak, že pani L. mala nohy tesne pri pravých predných kolesách. Podľa jeho názoru mal vodič pani L. v spätných zrkadlách vidieť. Osobne si nevšimol, že by auto zachytilo poškodenú. Videl len ako poškodená spadla a auto ju prešlo. Rozpory vo výpovediach vysvetlil tým, že pani musela kráčať, lebo inak by nespadla. Kopec ľadu bol pred ňou a chcela ho prejsť. Svedok opätovne potvrdil, že obžalovaný autom prešiel poškodenú.

Svedok C. H. vypovedal, že keď nastúpil do vozidla ako spolujazdec obžalovaný začal cúvať. Keď boli pri G., zakričal D., aby zastal, lebo zbadal pani, ktorá prichádza z pravej strany a spadla pod auto na jeho strane. Pani sa šmykla a spadla pod stred auta na jeho strane medzi predné pravé a zadné pravé koleso. Obžalovaný okamžite zastal. Určite neprešiel pani po nohách. Hneď vyšli z auta a dali jej prvú pomoc. Súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď tohto svedka, pretože v prípravnom konaní bola vykonaná kontradiktórne a svedok sa dlhodobo zdržiava na neznámom mieste (č.l. 138b,141,152,171,172,180,183,185,195,196,199,201,204,209,212).

Svedok D. W. vypovedal len, že dňa 12.12.2013 požičal motorové vozidlo zn. Fiat Ducato obžalovanému D. H..

Podľa odborného vyjadrenia a výpovede znalca z odboru zdravotníctva G.. K. T., D.. poškodená utrpela pomliaždenie hlavy vpravo v čelovej oblasti hlavy, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie pravého kolena a predkolenia ťažkého stupňa s rozsiahlym podkožným krvácaním, pomliaždenie ľavého

predkolenia ťažkého stupňa a členka. Vzhľadom na svoj charakter, lokalizáciu a bolestivosť si zranenia vyžadovali vystavenie práceneschopnosti vo výmere 6 až 8 týždňov. Poškodená bola obmedzovaná počas doby trvania práceneschopnosti bolesťami hlavy, dolných končatín, dlhodobejšou hospitalizáciou v nemocničnom zariadení, nemožnosťou vykonávať niektoré pohyby postihnutou dolnou končatinou, dlhodobou imobilizáciou končatiny, ako aj dlhodobejším používaním pomôcok pri chôdzi, napr. barle a podobne a obmedzením obvyklých hygienických návykov.

Všetky uvedené poranenia vznikli nepochybne počas predmetného nehodového deja. Pomliaždenie hlavy a otras mozgu ľahkého stupňa vznikli pri povalení a následnom kontakte hlavy poškodenej s pevnou podložkou. Pomliaždenie pravého kolena a predkolenia ťažkého stupňa s rozsiahlym podkožným krvácaním /2000 ml/, pomliaždenie ťažkého stupňa ľavého predkolenia a členka v danom prípade vznikli ako následok valivého pohybu kolesa predmetného vozidla po pravej dolnej končatine, ktoré si vyžiadalo odborný chirurgický zákrok s následnou hospitalizáciou v nemocničnom zariadení.

Podľa výpovede znalca poškodená pred nehodou trpela zraneniami primeranými veku. Znalec podrobne opísal a odôvodnil, že počas prvotného ošetrenia nemusela byť zistiteľná nejaká úrazová zmena vo forme začínajúcej krvnej kapsy, pretože na to sú potrebné odborné špeciálne vyšetrenia. Vytvárala sa postupne minimálne 6 dní. Krvná kapsa by vznikla bez ohľadu na to, či by poškodená bola liečená v domácom prostredí, alebo v nemocnici. Pomliaždenia sa vo väčšine prípadov liečia konzervatívne, málokedy akútnym operačným spôsobom. Je nepochybné, že rozsiahle podkožné krvácanie vzniklo v dôsledku prejazdu kolesom po dolnej pravej končatine poškodenej. Proces by sa bol rovnako vyvíjal, ak by poškodená bola v domácom liečení. Nezistil nedostatky v poskytnutej lekárskej starostlivosti poškodenej.

Podkožné krvácanie nebolo zistiteľné hneď po nehode, lebo až postupne dosiahlo určitú kapacitu. Takýto typ zranenia nezriedka vedie k hnisavým formám hojenia a nedá sa vylúčiť nejaká infekčná zložka hojenia.

Ku posudku o bolestnom G.. D. I. sa vyjadril tak, že tento znalec ho vypracovával neskôr, preto bral do úvahy ďalšie okolnosti hojenia zranení, reoperáciu. V prípade, že by ho vypracovával aj on v tom čase ako G.. I., bolo by obdobné.

Podľa záverov znaleckého skúmania znalca z odboru doprava cestná a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní B.. W. nemožno dospieť k jednoznačnému záveru, či poškodená spadla v priestore za vozidlom, alebo do nej vozidlo narazilo a preto spadla. Z technického hľadiska aj vtedy, ak by sa poškodená spolupodieľala na vzniku kolíznej situácie, jej konanie nenapĺňa znaky prekážky technicky náhlejšej, lebo obžalovaný mal prerušiť cúvanie hneď, ako sa mu chodkyňa stratila z dohľadu. V prípade, že poškodená spadla v dôsledku prostého pošmyknutia sa za kľúčovú príčinu spájajúcu vznik kolíznej situácie so vznikom nehody /objektívnym následkom/ označil pokračovanie cúvania obžalovaného po tom, ako sa mu chodkyňa stratila z dohľadu. Znalec ďalej objasnil a vylúčil, že by poškodená spadla do priestoru medzi nápravy vozidla. Musela spadnúť niekde za vozidlom, resp. v oblasti jeho zadného rohu. Preto príčinou vzniku kolíznej situácie bolo cúvanie vozidla obžalovaného aj potom, čo sa chodkyňa obžalovanému vodičovi stratila z dohľadu.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný cúval. Cez vozidlo nemal rozhľad na priestor, po ktorom sa cúvaním pohyboval, pretože vozidlo malo zadné dvere bez skiel. Vozidlo nebolo vybavené výstražným zvukovým znamením pri cúvaní. Obžalovaný videl a vzápätí prestal vidieť poškodenú pohybujúcu sa pri jeho vozidle. Napriek tomu ihneď nezastal, ale zadným kolesom prešiel po obidvoch nohách poškodenej. Obžalovaný konaním porušil právne predpisy tým, že napriek nedostatočnému rozhľadu si nespĺnil zákonnú povinnosť zabezpečiť cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby. Okolnosti cúvania vyžadovali takýto zákonný postup pre typ predmetného vozidla, lebo obžalovaný cúval do priestoru, na ktorý nevidel v jeho časti za vozidlom. V prípade, že by si zákonom uloženú povinnosť splnil, k spôsobenému následku by s veľkou pravdepodobnosťou nedošlo. Cúvanie by sa napriek vnútornej neprehľadnosti vozidla a chýbajúcemu zvukovému výstražnému znameniu stalo bezpečným. Obžalovaný ďalej porušil právny predpis v tom, že pri takomto spôsobe cúvania nepochybne ohrozoval chodcov, najmä starších a nepostupoval voči nim so zvýšenou opatrnosťou. Obžalovaný totiž vypovedal, že poškodenú videl a potom ju stratil z dohľadu. Napriek tejto okolnosti cúval ďalej, lebo je nepochybne preukázané obidvomi znaleckými posudkami, že poškodenej prešiel zadným kolesom po nohách. Poškodená pre obžalovaného podľa znaleckého

skúmania nepredstavovala technicky náhlu prekážku ani pri jednej z alternatív jej pohybu pred kolíznou situáciou.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák.. Obžalovaný z nedbanlivosti spôsobil poškodenú ťažkú ujmu na zdraví. Ťažká ujma na zdraví bola popísaná znalcom z odboru zdravotníctva. Obžalovaný čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Vodič podľa ust. § 4 ods. 1 písm. c/, e/, ods. 2 písm. g/ a § 22 ods. 2 a ods. 3 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, účinného do 31.12.2013 je povinný sa venovať plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, dbať na zvýšenú opatrnosť voči (...) starým osobám, nesmie ohroziť chodcov (...) pri otáčaní alebo pri cúvaní, ak to vyžadujú okolnosti, najmä nedostatočný rozhľad, vodič je povinný zaistiť bezpečné otáčanie alebo cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby. Súd považoval porušenie pravidiel cestnej premávky obžalovaným za porušenie dôležitej povinnosti, pretože spôsobom cúvania uvedeným typom vozidla do priestoru, na ktorý nemal dostatočný rozhľad, vážne ohrozoval zdravie a život ľudí. Medzi porušením zákonných povinností a spôsobeným následkom je príčinná súvislosť. Obžalovaný konal vo vedomej nedbanlivosti.

Obžalovaný sa v podstate bránil, že poškodená sa pošmykla a spadla pod jeho vozidlo. Nehode nemal možnosť zabrániť. Ďalej namietal, že poškodenú nebola poskytnutá primeraná, dostatočná a kvalitná zdravotná starostlivosť. Pred nehodou trpela rôznymi chorobami. Obrana obžalovaného je vyvrátená vykonanými dôkazmi. Znalec B.. W. dospel k záveru, že ani prípadné spoluzavinenie poškodenej (pošmyknutie sa) nemá vplyv na technickú príčinu nehody, ktorým je primárne konanie obžalovaného. Vylúčil, že by poškodená spadla do priestoru medzi nápravy vozidla. Rovnako nebolo preukázané, že na zranenia a dĺžku práceneschopnosti mal vplyv zdravotný stav poškodenej pred nehodou alebo zanedbaná zdravotná starostlivosť, čo objasnil znalec G.. T..

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal najmä z ustanovení § 34, 36, 37, 38 Tr. zák. Obžalovanému prirážalo, že sa dopustil viacerých trestných činov a bol už pre trestný čin odsúdený / § 37 písm. h, m Tr. zák./ Súd poľahčujúce okolnosti nezistil. Obžalovaný sa stíhaného dopustil skutku predtým, ako bol rozsudkom Okresného súdu Martin z 11.12.2014, sp. zn. 23T/46/2013, právoplatným 17.12.2014 odsúdený pre prečin výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 /jeden/ rok, s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu a určením skúšobnej doby vo výmere 1 /jeden/ rok. Súd z týchto dôvodov musel obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody. Súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu a probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, povinnosťou ospravedlniť sa poškodenej K. L. a zákazom činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 2 /dva/ roky. Súd je presvedčený, že takto uložený trest je výrazom individuálnej aj generálnej prevencie trestu a povedie obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti sa už nedopúšťal trestnej činnosti. Súd uložil trest zákazu činnosti v dolnej polovici trestnej sadzby vzhľadom na možné spoluzavinenie poškodenej na vzniku nehodového deja. Súd zároveň zrušil výrok o treste z veci Okresného súdu Martin 23T/46/2013.

Súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej K. L. vo výške 3.461,50,- Eur v súlade s jej bodovým ohodnotením znalcami G.. T. K. G.. I.. Bolestné za pomliaždenia hlavy - 5 bodov, pravého kolena 30 bodov, stehna 30 bodov, ľavého predkolena 15 bodov, ľavého členka 15 bodov, chirurgicky ošetrenú kapsu 15 bodov, rozsiahlu svalovú prietrž - 75 bodov a rozsiahlejšiu incíziu - 30 bodov, spolu 215 bodov /215 x 16,10,- € = 3.461,50,- €/ . Znalec T. uviedol, že znalec I. hodnotil až 12.8.2014, on už 22.1.2014, ale jeho hodnotenie v totožnom čase by bolo obdobné. Znalec I. v podstate len (po reoperácii 28.2.2014) pridal dve neskoršie diagnózy - svalovú prietrž a incíziu a navýšil pomliaždenia kolena a stehna o 100 % v súvislosti s možnosťou poškodenej uplatniť sa v živote a spoločnosti, ktoré mala vo veku, v ktorom utrpela poškodenie na zdraví.

Súd zároveň uložil povinnosť obžalovanému nahradiť škodu poškodenej N. Q. D. K.E., ktorá výšku náhrady škody za vynaloženú zdravotnú starostlivosť preukázala listinnými dokladmi (§ 42 ods. 4 písm. a/ zák. č. 577/2004 Z.z., k úrazu poškodenej došlo zavineným protiprávnym konaním obžalovaného).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.